

[Bertel Dahlgaard.]

Koefoed talte om, at dette Lovforslag betød en Forskydning over paa Grundværdierne. Ja, man kan selvfølgelig ikke nægte, at her er en Forskydning over paa Grundværdierne, men det er jo ikke saaledes, at det i sig selv er noget misliebigt, at der sker en saadan Forskydning. Spørgsmaalet er, hvordan denne Forskydning kommer til at virke over for de paagældende Skatteydere, og dér er det, jeg igen vil understrege, at det, der foreslaas i dette Lovforslag i saa Henseende, for det første er en betydelig Frigtagelse af Skat for alle, hvis Bygningers Værdi er steget, hvad enten de tilhører Landbruget eller bor i Stationsbyerne og Byerne, og for det andet i kommunal Henseende, ogsaa paa Landet, er en Hindring af en uforholdsmæssig stor Forhøjelse af Bygningsskatterne for det mindre Landbrug.

Saa maa jeg maaske til det ærede Medlem Hr. Fibiger sige, at jeg var mildt forundret over det ærede Medlems Tale i Dag. (*Christmas Møller*: Det var ikke første Gang!). Nej, det er maaske heller ikke første Gang, jeg har haft Grund til det. Det ærede Medlem havde faaet den virkelig sublime Tanke, at nu, efter at der er gennemført en ny Ejendomsstykl- og Grundstyklvurdering, hvor endogsaa Virkningerne af denne Vurdering allerede er udparcelleret i, skal vi sige 2 Millioner personlige Skatteskemaer, var Tiden inde til endelig at standse denne nye Vurdering. Det havde maaske været et mere passende Tidspunkt, hvis det ærede Medlem var kommet paa den Tanke, medens han var Medlem af den Regering, der gik ind for, at denne nye Vurdering fandt Sted, og jeg maa sige, at jeg har ikke hørt, at det ærede Medlem dér skulde have taget Forbehold i saa Henseende. Og det var der heller ingen Grund til. Men nu maa det nærmest opfattes som en daarlig Vittighed at sige, at man skulde udskyde denne Vurdering, som for længst er en Kendsgerning. Man maa i denne Forbindelse heller ikke glemme, at det, at vi her i Landet i 9 Aar ikke har haft nogen ny Ejendomsstyklvurdering, har skabt en Række Uligheder, en Række Skævheder. Paa mangfoldige Omraader er det en Nødvendighed, at vi faar en saadan Vurdering.

Men da det ærede Medlem saa sluttede, følte jeg mig helt klar over, hvad der egentlig laa bag det hele; det var, da Ordet Eengangsskatten blev nævnt, saa skulde altsaa ogsaa Virkningen af den ændrede Ejendomsstyklvurdering bortfalde, for saa vidt angaar en kommende Eengangsskat. Ja, det kunde jeg tænke mig! Alle de Snese af Tusinder af Ejendomsbesiddere,

som den kommende Eengangsskatning sandsynligvis slet ikke kommer til at ramme, — jeg regner stadig med den højtærede Finansminister som en fornuftig og klog Mand —, det tænker det ærede Medlem ikke paa. Nej, det ærede Medlem tænker paa en ganske bestemt Gruppe af Mennesker i vort Land, der netop i Kraft af, at de har været Ejendomsbesiddere, i alleregentligste Forstand har profiteret af Krigen. Ja, det var Tiden nok til nu at væge dem! Hvis det ærede Medlem Hr. Fibiger virkelig tænker sig at fremsætte et Forslag af den Art, skal jeg i Udvalget præsentere det ærede Medlem for Eksempler paa Virkningerne af en saadan Fremgangsmaade, og saa vilde jeg tro, man alligevel vilde vige tilbage derfor.

Til Slut skal jeg blot sige til det ærede Medlem Hr. Leth Mouritzen, at det bedrøvede mig meget, at et kommunistisk Parti overhovedet ikke synes at erkende nogen Forskel i de samfundsmæssige Virkninger af Bygningsskatter og Grundskatter. Jeg takker i øvrigt det ærede Medlem for velvillig Behandling af Lovforslaget.

Fibiger: Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard var ved at blive helt forarget. Det har jeg hørt før, saa det gjorde ikke saa stærkt et Indtryk paa mig. Det ærede Medlem spurgte mig, hvordan jeg kunde tænke mig, at alle disse Masser af Skatteskemaer, som nu var sendt ud, skulde kunne rettes. Jeg vil dertil sige, at det bliver da vist ogsaa nødvendigt, hvis det Forslag, det ærede Medlem har forelagt, bliver gennemført — der bliver ogsaa nok nogle Omregninger at foretage, men saadanne Ændringer kommer man nok over. Jeg tror derfor ikke, det vilde volde Ligningsmyndighederne stor Ulejlighed, om man i Stedet for Ejendomsstyklvurderingen af 1945 skulde benytte Ejendomsstyklvurderingen af 1936 — det kunde man nok klare.

Saa sagde det ærede Medlem, at til sidst slap det ud, hvad det var, jeg vilde. Jeg sagde blot, at naar man vilde gaa tilbage og beholde den ældre Ejendomsstyklvurdering, saa vilde der ogsaa opstaa et Spørgsmaal med Hensyn til Formuebeskatningen og Eengangsskatten — det var jeg ganske klar over. Jeg vilde ikke have, at det ærede Medlem bagefter skulde komme herop og fortælle mig det, og derfor vilde jeg hellere straks sige det, for jeg var ganske klar over, hvordan det ellers vilde gaa. Jeg fastholder, at Forholdene for Erhvervslivet ligger saadan nu og i den følgende Tid, i de kommende 3—4 Aar, at man ikke ved, hvordan Udviklingen vil blive, og derfor mener jeg, at det